

જિનેન્દ્ર-જન્મકલ્યાણક

(ઢાળ)

જિન રયણીજી દશ દિશિ ઉજ્જવળતા ધરે,
શુભ લગનેજી જ્યોતિષ ચક તે સંચરે;
જિન જનમ્યાજી જેણે અવસર માતા ધરે,
તેણે અવસરજી ઈંદ્રાસન પણ થરહરે.

(તોટક)

થરહરે આસન ઈંડ ચિંતે, કોણ અવસર એ બન્યો?
જિન જન્મઉત્સવ કાલ જાણી, અતિ હી આનંદ ઉપન્યો;

નિજ સિદ્ધિ સંપત્તિ હેતુ જિનવર, જાડી ભક્તે ઉમદ્યો,
વિકસંત વદન પ્રમોદ વધતે, દેવ નાયક ગહણગ્યો. ૧.

(ઢાળ)

તવ સુરપતિજી ધંટાનાદ કરાવએ,
સુરલોકેજી ધોષણા એહ દેવરાવએ;
નર ક્ષેત્રેજી જિનવર જન્મ હુવો અછે,
તસુ ભક્તેજી સુરપતિ મંદરગિરિ ગાછે.

(તોટક)

ગાચ્છતિ મંદર શિખર ઉપર, ભુવન જીવન જિન તણો,
જિન જન્મ-ઉત્સવ કરણ કારણ, આવજો સવિ સુરગણો;
તુમ શુદ્ધ સમક્ષિત થાશે નિર્મલ, દેવાધિદેવ નિહાળતાં,
આપણાં પાતિક સર્વ જાશે, નાથ ચરણ પખાલતાં. ૨

(ઢાળ)

એમ સાંભળીજી, સુરવર કોડી બહુ મલી,
જિન વંદનજી, મંદરગિરિ સામા ચલી;
સોહમપતિજી, જિન-જનની ધર આવિયા,
જિન-માતાજી, વંદી સ્વામી વધાવિયા.

(તોટક)

વધાવિયા જિન હર્ષ બહુ લે, ધન્ય હું કૃતપુણ્યએ,
તૈલોક્ય નાયક દેવ દીઠો, મુજ સમો કોણ અન્ય એ;

હે જગતજનની પુત્ર તુમચો, મેરુ મંજન વર કરી,
ઉત્સંગ તુમચે વળીય થાપીશ આતમા પુષ્યે ભરી. ૩.

(ઢાળ)

સુરનાયકજી, જિન નિજ કરકમલે ઠવ્યા,
સહસ્ર નયણેજી, અતિશય મહિમાએ નીરખ્યા;
નાટક વિધિજી, તવ બહુ બહુ આગળ વહે,
સુરકોડીજી જિન દર્શને ઉમ્મહે.

(તોટક)

સુર કોડાકોડી નાચતી વળી, નાથ શચિગણ ગાવતી,
અપસરા કોડી હાથ જોડી, હાવ ભાવ દેખાવતી;
જ્યો જ્યો તું જિનરાજ જ્યયગુરુ એમ દે આશીષ એ,
અમ પ્રાણ શરણ આધાર જીવન, એક તું જગદીશ એ. ૪.

(ઢાળ)

સુર ગિરિવરઞ્જી, પાંડુક વનમે ચિહું દિશે,
ગિરિ શિલા પરજી, સિંહસન સાસય વસે;
તિહાં આણીજી, શકે જિન ખોળે ગ્રહ્યા,
સો ઈદ્રજી તિહાં સુરપતિ આવી રહ્યા.

(તોટક)

આવિયા સુરપતિ સર્વ ભક્તે, કણશ શ્રેણી બનાવએ,
સિદ્ધાર્થ પમુહ તીર્થ ઔષધિ, સર્વ વસ્તુ આણાવએ;

અર્થાતું તિહાં હુકમ કીનો, હેવ કોડાકોડીને,
જિન મંજનારથ નીર લાવો, સર્વ સુર કર જોડીને;
પુત્ર તુમારો ધણી હુમારો તરણતારણ જહાજ રે,
માતા જતન કરીને રાખજો તુમ સુત અમ આધાર રે. ૫